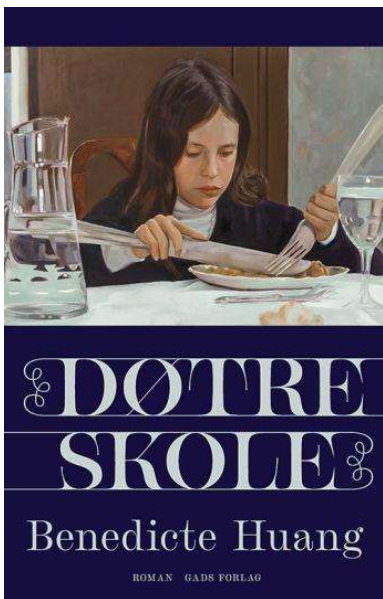

BOG

DØTRESKOLE (/BOEGER/DOETRESKOLE)

Af Benedicte Huang (/forfattere/benedicte-huang) (2023)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?search_block_form=870970-BASIS%3A135508837&fragment=content)

[BASIS%3A135508837&FRAGMENT=CONTENT](https://bibliotek.dk/da/search/work/?search_block_form=870970-BASIS%3A135508837&fragment=content))

[Log ind \(/user/login?destination=/boeger/doetreskole\)](/user/login?destination=/boeger/doetreskole) for at anmelde

Billedsproget er forfriskende nyt og forbløffende genkendeligt i alt andet end dydig debutroman om overgangen fra barndom til ungdom.

ANMELDELSE

05 sep.23

(/users/katrine-colmorn)

Af Katrine Colmorn (/users/katrine-colmorn)

Billedsproget er både forfriskende nyt og forbløffende genkendeligt i alt andet end dydig debutroman om pigers overgang fra barndom til ungdom.

'Døtreskole' handler om de forventninger, unge piger er underlagt, og om det unge selvs tilblivelse i mødet med omverdenens blik. Fortælleren er en 14-årig pige, der starter i ottende klasse på Edel Berthelsens Døtreskole. Hendes mor har valgt denne skole i håbet om, at datteren kan få nogle veninder. Venskaber er nemlig vigtige og også en slags indikator for succes i morens øjne.

I den nye skole møder fortælleren pigene Johanne, der fremstår som noget helt særligt. Johanne er smuk og talentfuld på en måde, der er indlysende for alle, og derfor har hun selvfølgelig også allerede en bedste veninde i pigene Alice. En pige som Johanne er der rift om. Fortælleren fascineres af Johanne beskrives detaljeret og meget levende som en slags magnetisk tiltrækning. Overraskende

nok for fortælleren viser følelsen sig at være gengældt, og de to piger bliver hurtigt tætte. Det er et held, for verden er et farligt sted for skrøbelige piger som dem, og de må passe på hinanden. Desværre er tre piger en for mange, og tredjehjulet Alice må finde nye græsgange. Men alt er jo godt for fortælleren – eller?

Fortællerens beskrivelse af egne evner til at få veninder siger meget om hendes blik på sig selv som en udefrakommende, der trænger sig på, hvor hun ikke hører hjemme:

"Jeg har aldrig knyttet venskaber, kun forsøgt at bryde ind i dem, der allerede fandtes. Jeg befinder mig sådan et underligt sted. Midt imellem. Måske er det bare noget, jeg leger. Jeg kryber ind, hvor der er plads som en slange mellem krukke i mørket."

Passagen beskriver den følelse af impostor syndrom, mange unge kæmper med, og er bare ét ud af mange steder i bogen, hvor forfatteren med sit sprog kommer tæt på noget næsten sublimt. Jeg er helt vild med de billeder, Benedicte Huang maler. De kommer knivskarpt og på stribe som et af de der spiselige slikarmbånd, hvor hver perle knaser sin syrligt-søde pastelsmag ud inde i munden, til man bliver helt ør. Skolen beskrives fx som en kæmpe hval, hvor eleverne enten er blodlegemer eller blot plankton i hvalens mave.

Hele vejen igennem er bogen intens læsning, der giver den åndeløse læser bange anelser om, hvad fremtiden rummer for pigerne. De er fremtiden, men kan skræmmende hurtigt blive fortid og deres kæmpe potentiale uigenkaldeligt uopfyldt. Vægten af denne viden er tung for de unge og også for læseren. Med en titel som 'Døtreskole' forventede jeg en noget mere adstadig roman; en roman, der så at sige kender sin plads, men denne bog, der jo handler om forventninger, ruskede altså også gevaldigt op i mine! En lige dele nydelsesfuld og foruroligende læseoplevelse, der kryber under huden.

BOGDETALJER

Danske debutanter 2023